

Er wordt opnieuw een huis gesloopt...

Karel Leopold Dumonceau

Karel Leopold Dumonceau was de bewoner van het mysterieuze gebouw in de Vlamingstraat, gebouw dat onlangs ook werd afgebroken.

Het huis stond in de jaren vijftig en zestig zeer vaak onbewoond en voor vele kinderen die naar de frères naar school gingen was het een soort spookhuis. Geen beweging binnen, een kramiekelig trapje naar de voordeur, een afdakje precies genomen uit het verhaal van Hansje en Grietje...

Karel Leopold Dumonceau werd geboren in Maastricht op 9 december 1825 en vertrok in 1864 naar Heist. Hij zou overleden zijn op 11 mei 1893 in Nederland.

Hij schilderde vooral portretten en figuurstukken en signeerde zijn werken met L. (of Leopold) Dumonceau.

Hij had tentoonstellingen in Rotterdam in 1856 met thema de goede dagen, de slechte dagen. In Amsterdam exposeerde hij in 1856 en maakte de werken : de kleine breister en een stilleven. Maastricht 1856 Christus en de overspelige vrouw, Tobias en zijn blinde vader, breiende vrouw, maaiende man, boerenmeisje, kinderportret, portretten van mannen en vrouwen. Den Haag 1859 : vaders terugkomst, een broer en zuster aan tafel.

Wij gingen ook eens peilen bij oude Heistenaar Louis De Grauwe of hij een en ander wist over Dumonceau. Hij vertelde :

Dumonceau woonde voor 1872 reeds in de verlengde Achterstraat (nu Vlamingstraat), in het spookhuis... volgens de mensen.

Hij was stadsontvanger en getrouwd met een Engelse vrouw, een zekere Betty White, toondichteres die ook kleine taferelen schilderde.

Onder andere schilderde zij in een 'kerkboek' een volledige kruisweg, statie per statie.

Ze had een schone piano waarop ze elke dag oefende. Het gezin telde twee dochters en een zoon. Mijn zuster Marie-Jeanne (aldus Louis) kende ze persoonlijk. Zij kocht immers de woonst aan de juffrouwen met inboedel en al. De piano werd geschonken aan het klooster.

Alle binnendeuren waren beschilderd.

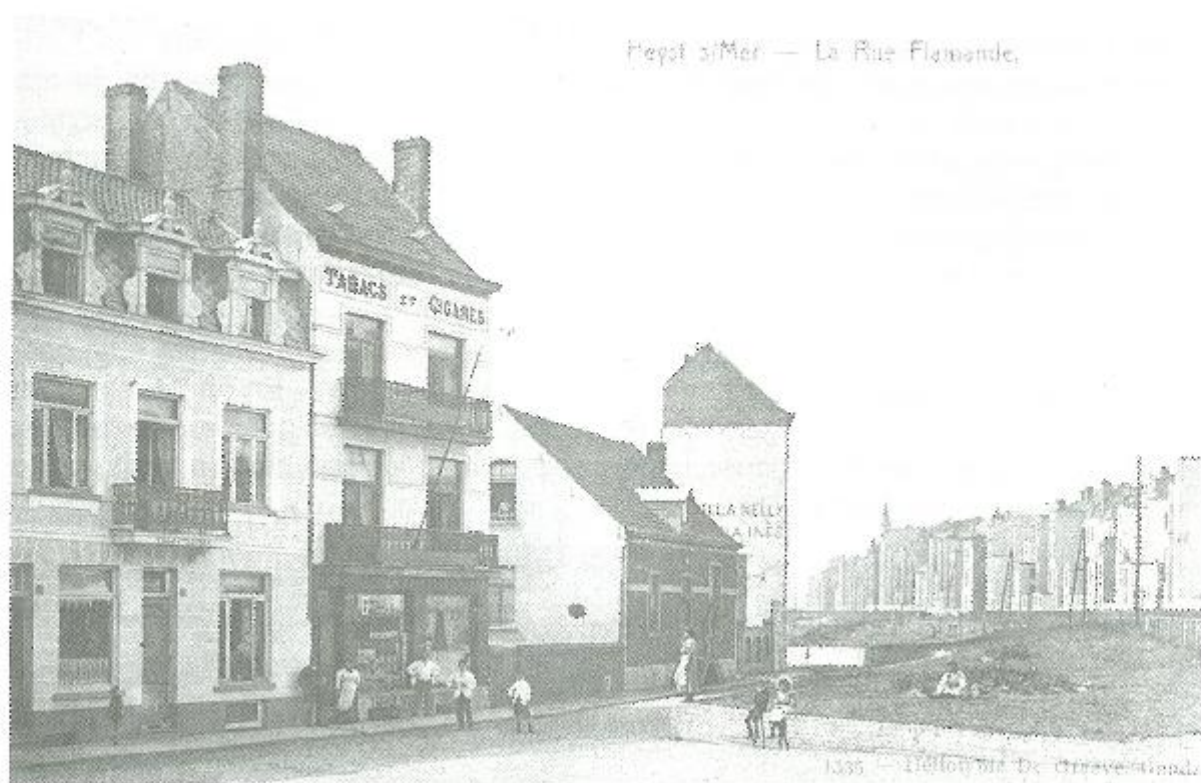
De kunstenaar was bevriend met mijn grootvader, en zo komt het dat wij een schilderij van hem bezitten.

Hij had zijn tweemaster geschilderd bij zijn thuiskomst in 1872 van de grensbewaking tijdens de oorlog tussen Frankrijk en Duitsland.

Een andere zuster van mij, aldus Louis, heeft een tiental schilderijen van deze kunstenaar.

Mijn vader trouwde in 1899 en als huwelijksgeschenk kreeg hij twee mooie blauwe vazen. Zij zijn nog steeds in ons bezit.

Teksten : Eric Snauwaert en André Desmidt

Het verlengde van de Vlamingstraat in 1905. Uiterst links 'villa Sophia' het huis met café van Pietje Kippens (Petrus Vantorre) en Sophie Dyserinck meer dan 50 jaar lang vroedvrouw in Heist. Ernaast de kapperszaak met tabakswinkel Verschore. In het midden villa 'Roemab Koetjing' het herenhuis van de vroegere postmeester en kunstschilder Dumonceau. Dumonceau was de eerste onder-postmeester van het in 1881 opgerichte postbureel waar hij werkte tot 1890.

Rechts de spoorwegberm.

Bron : Heist aan zee, de memoires van een bastad, G. Devent 1993